

“Süzülmüş toprak”tan yaratılan insan, yukarıların yukarisından “aşağıların aşağısına” indirildiğinde “besmele” çekip ayağını bastığı toprağı hiç yadırgamamış olsa gerek. Yaşaması için, neslini sürdürebilmesi için, dahası olgunlaşıp tekrar yukarıların yukarisına yükselerek kopup geldiği “öz vatan”ına dönebilmesi için “güç aldığı, kudret topladığı” toprağının uğrunda gerektiğinde kan dökmüş, can vermiş, kutsal bilmiş adına da vatan demiş.

“Vatan sevgisi imandandır” diyor, Alemlerin Rahmeti. O yüzden toprak şehitlerin kanıyla sulandıkça vatan olur, namus olur, iman olur. Gönlüyle, aklıyla, sermayesiyle, emeğiyle üretenlerin eserleriyle vatan mamur olur, imar olur.

Kutsal vatan toprakları üzerinde dil gibi, din gibi, tarih gibi, kültür gibi, menfaat gibi ortak değerlerle bir birine bağlanmış insan topluluğun adı olan millet; çocukluktan ihtiyarlığa yürünen bir yoldur, beşikten mezara okunan bir okuldur, hamlıktan olgunluğa pişilen bir ocaktır, büyüğün küçüğü sevdiği, küçüğün büyüğü saydığı birlikte ağlanıp birlikte gülündüğü bir ailedir, bireylerin hücre misali bir düzen içinde bir araya geldiği, toplumsal organları, toplumsal sistemleri oluşturduğu, içinde geçmişten geleceğe milli bir ruhun taşındığı adeta bir büyük özgür insandır, millet.

Ekip dikmek lazım vatanın kutsal topraklarını, sevgiyle, bilgiyle, sermayeyle, emekle, helalle yoğrulmuş mübarek bir lokma için. Doyurmak lazım aç milleti, giydirmek lazım çıplak milleti, donatmak lazım cılız devleti. Aksi takdirde doğduğu yerde doymayan millet, karnının doyduğu yere vatan der. Doyurulmazsa aç millet, yıkar fırınları, kemirir kutsallarını, yemeye başlar inançlarını. Satar yabana vatan topraklarını, uç kuruşa.

Gün görmüş, sakal ağartmış büyükler “Allah kimseyi açlıkla terbiye etmesin” derler. Yine derler ki; aç elini kora sokar, aç kılıca sarılır, aç kiminle olsa savaşır, aç kendini ateşe salar, aç it fırını yıkar, aç kurt aslana saldırır. Hele bir de tok geçirirken aç esniyorsa, tok yerken aç bakıyorsa milletin de vatanın da kıyameti yakın demektir.

Genişletmeli devlet ekmek kapılarını, yüzdürmeli milletin ekmek teknelerini. Millet; inançla ,sevgiyle, ilimle fenle, sabırla sebatla işlemeli vatan topraklarını, “bir taneden yedi başak, her başaktan yüz buğday” çıkarmalı, çoğaltmalı unu, hamuru, yağ sürülmeli, bal sürmeli ekmeğine, bölüşmeli hakça, birlik içinde dirlik içinde kardeşçe el ele gönül gönüle, halay çekmeli, düğün dernek kurmalı harman yerinde hasat mevsiminde, kırdan bayırda, köyde kasabada.

VATAN MİLLET- EKMEK ADALET

Contributed by ulku2

Saturday, 06 November 2010 15:39 - Last Updated Saturday, 02 July 2011

Selam olsun sevdalı başlara ekmekli aşlara.

Ne mutlu!.

Delikanlıca sevene, alimce bilene, bereketlice üretene, kardeşçe paylaşına

Ve adalet... Mülkün temeli olan adalet: Her şeyi layık olduğu yere koymak, herkese hak ettiğini zamanında, zemininde vermek.

Adalet; devlet olmanın ana gayesi. milleti yaşatmanın soluk borusu, gücün aklı, hakkın ruhu, ahlakın oğlu, düzenin kurucusu, huzurun mimarı, zayıfın gücü, zalimin düşmanı mazlumun dostu, eşitliğin babası, dengenin terazisi, kıyametin sigortası, nurun kaynağı, cennetin kapısı.

Aşk'tan yaratılan alemler adaletle ayakta duruyor. Zerrede adalet, kürrede adalet, atomda adalet kainatta adalet, hücrede adalet vücutta adalet... İlahi adalet.

Her nerede ölçü varsa orada denge, orada huzur, orada adalet, orada cennet var. Her nerede ölçü yoksa orada dengesizlik, orada acı, orada zulüm, orada cehennem var.

Destek vermeli devlet, güç vermeli ekmeğini taştan çıkarana. Fırsat vermemeli, imkan tanımamalı "ekmek elden su gölden" yaşamak isteyen hokkabazlara. Yedirtmemeli haramzadelere tüyü bitmemiş yetimin hakkını. Zayıfa, mazluma karşı kuzu, hırsıza, arsız zalime karşı aslan olmalı devlet, hükümet ve iktidar.

Ne mutlu!

Hakkı halkta görüp adaletle hükmedenlere .

Eğer millet devletiyle vataniyle hür ve bağımsız, onurlu ve özgür kıyamete kadar yaşatılmak isteniyorsa, helalinden karnı doyurulmalı, adaletle yönetilmeli, huzurlu kılınmalı, bekası sağlanıp sağlamlaştırılmalı.

Etem MANASLI